

Sygn. akt V U 260/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Rosłoń

Protokolant: Irena Prochowicz

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 10 października 2012 Nr (...),

od decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z dnia 21 lutego 2013 roku Nr (...),

oraz od decyzji z dnia 4 stycznia 2013 roku nr (...) o przyznaniu emerytury,

od decyzji z dnia 25 lutego 2013 roku Nr (...) o ponownym ustaleniu wysokości emerytury

I. Zmienia zaskarżone decyzje z dnia 10 października 2012 roku i z dnia 21 lutego 2013 roku w ten sposób, że do ustalenia wartości kapitału początkowego do okresów składkowych zalicza okres od 1 stycznia 1979 roku do 31 grudnia 1984 roku z tytułu wykonywania przez J. S. pozarolniczej działalności gospodarczej na rzecz Spółdzielni (...) w B..

II. W związku z zaliczeniem w decyzji z dnia 21 lutego 2013 roku do ustalenia wartości kapitału początkowego okresu od 1 stycznia do 31 grudnia 1985 roku umarza postępowanie w tej części.

III. Umarza postępowanie w części dotyczącej zaliczenia do ustalenia wartości kapitału początkowego okresu od 1 stycznia 1986 roku do 24 marca 1986 roku.

IV. Zmienia zaskarżone decyzje z dnia 4 stycznia 2013 roku i z dnia 25 lutego 2013 roku w ten sposób, że oprócz zmiany w wysokości emerytury związanej z przeliczeniem wysokości kapitału początkowego na podstawie decyzji z dnia 21 lutego 2013 roku, do wysokości zwaloryzowanego kapitału początkowego przyjmuje jako okres składkowy okres podlegania przez J. S. ubezpieczeniu społecznemu w okresie od 1 stycznia 1979 roku do 31 grudnia 1984 roku.

V. Nakazuje wypłacić od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Białymstoku na rzecz radcy prawnego Ł. O. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za udzielenie pomocy prawnej z urzędu.

sygn. akt V U 260/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) ustalił wartość kapitału początkowego J. S.na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie 81.346,98 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1986 roku do 31 grudnia 1995 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalono na 68,57 %, przy czym uwzględniono 15 lat 11 miesięcy i 21 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 5 dni okresów nieskładkowych.

Decyzją z dnia 4 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.na podstawie przepisów wyżej wskazanej ustawy przyznał z urzędu J. S.emeryturę od 27 grudnia 2012 r., tj. od osiągnięcia przez nią wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, tj. 244.272,46 zł. Wyliczona emerytura w kwocie 958,68 zł stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze życie, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę - wynoszące 254,80 miesięcy. Niemniej jednak ostatecznie organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę w wysokości 1.054,53 zł od dnia 1 lutego 2013 r. uwzględniając okres opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników.

Odwołanie od powyższych decyzji w dniu 5 lutego 2013 r. złożyła J. S. podnosząc, że przy ustaleniu okresów składkowych i nieskładkowych nie wzięto pod uwagę wszystkich okresów jej zatrudnienia. Jednocześnie zarzuciła organowi rentowemu błędne wyliczenie emerytury z tytułu prowadzonego gospodarstwa rolnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477⁹§ 3 kpc wniósł o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 10 października 2012 r. W uzasadnieniu wskazał, że odwołanie wpłynęło dopiero w dniu 5 lutego 2013 r., czyli ze znacznym i niczym nieuzasadnionym przekroczeniem terminu do jego wniesienia. Z kolei w odpowiedzi na odwołanie od decyzji

z dnia 4 stycznia 2013 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazał,

że wnioskodawczyni po dniu 31 grudnia 1998 r. nie podlegała ubezpieczeniom, a w związku z tym nie zgromadziła składek na indywidualnym koncie po tym dniu. Ustosunkowując się do zarzutów odwołującej dotyczących błędnego wyliczenia wysokości świadczenia organ rentowy wskazał, że J. S.opłacała składki na ubezpieczenie społeczne rolników w następujących okresach: od 1 stycznia 1987 r. do 31 grudnia 1988 r., od 1 października 1993 r. do 12 października 1993 r., od 1 stycznia 1995 r. do 5 stycznia 1995 r., od 6 stycznia 1996 r. do 31 grudnia 1999 r. oraz od 31 lipca 2001 r. do 31 grudnia 2002 r. Zwiększenie liczone było po 0,25 % rolniczej emerytury podstawowej za każdy, nawet niepełny kwartał podlegania ubezpieczeniu, zatem w sytuacji wnioskodawczyni wyniósł on 63,93 zł. Ponadto organ rentowy wskazał na wydanie ponownej decyzji w przedmiocie obliczenia wysokości kapitału początkowego przyjmując dodatkowo okres ubezpieczenia od 1 stycznia 1985 r. do 31 grudnia 1985 r. Z uwagi na niniejsze, 25 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.wydał kolejną decyzję dotyczącą nowej wysokości emerytury.

Decyzją z dnia 21 lutego 2013 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego wydaną z urzędu w oparciu o przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.ustalił J. S.wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku w wysokości 85.940,80 zł. Liczbę okresów

składkowych określono na 16 lat 11 miesięcy i 21 dni – łącznie 203 miesiące, natomiast nieskładkowych 2 miesiące i 5 dni - łącznie 2 miesiące. Tym samym 25 lutego 2013 r. organ rentowy wydał decyzję o ponownym ustaleniu wysokości emerytury. Na koncie ubezpieczonej kwota skorygowanego i waloryzowanego kapitału początkowego stanowiła równowartość 258.066,96 zł. Po uwzględnieniu zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników oraz po waloryzacji organ ostatecznie przyznał wnioskodawczyni od 1 marca 2013 r. emeryturę w wysokości 1119,82 zł brutto.

J. S. złożyła odwołania od powyższych decyzji. Jednocześnie wniosła o łącznie rozpoznanie sprawy z postępowaniem wszczętym na podstawie wniesionego przez nią w dniu 5 lutego 2013 r. odwołania od dwóch wcześniejszych decyzji ZUS z dnia: 10 października 2012 r. oraz 4 stycznia 2013 r. Podtrzymała swoje wcześniejsze stanowisko w zakresie błędnego wyliczenia przez organ rentowy okresu składkowego i nieskładkowego. W uzasadnieniu odwołania szczegółowo wyliczyła wszystkie okresy podlegania ubezpieczeniu, w tym od 19 lipca 1978 r. do 24 marca 1986 r. w Spółdzielni (...) w ramach dostarczania wyrobów artystycznych na rzecz (...).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniosł o oddalenie odwołania w zakresie decyzji z dnia 21 lutego 2013 r. Wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie przyjął J. S. okresu dostarczania na rzecz Spółdzielni (...) wyrobów artystyczno-ludowych (tkanin dekoracyjnych) od dnia 19.07.1978 r. do 31.12.1984 r. oraz od 01.01.1986 r. do 24.03.1986 r., ponieważ jak wynika z informacji wydziału ubezpieczeń i składek wnioskodawczyni nie podlegała wtedy ubezpieczeniu społecznemu. Jednocześnie wniosł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 25 lutego 2013 r. W uzasadnieniu wskazał, że nowa kwota emerytury została ustalona w związku z przeliczeniem wysokości kapitału początkowego oraz w oparciu o przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Na rozprawie w dniu 5 czerwca 2013 r. Sąd połączył do wspólnego rozpoznania sprawę wszczętą na podstawie odwołania od decyzji z dnia 10 października 2012 r. i 4 stycznia 2013 r. (VU 260/13) ze sprawą z odwołania od decyzji z dnia 21 lutego 2013 r. i 25 lutego 2013 r. (VU 479/13) oraz prowadzić pod sygnaturą akt VU 260/13 (k.65, protokół rozprawy).

Na tym posiedzeniu pełnomocnik ZUS, z uwagi na oświadczenie strony odwołującej w przedmiocie otrzymania decyzji z 10 października 2012 r. łącznie z decyzją z dnia 4 stycznia 2013 r. oraz brak w aktach sprawy potwierdzenia odbioru przez wnioskodawczynię w/w decyzji we właściwym czasie, organ rentowy zmienił stanowisko w zakresie odrzucenia odwołania i wniosł o jego oddalenie. Jednocześnie pełnomocnik J. S. przedstawił zaświadczenie ze Spółdzielni (...) w B. z dnia 29 kwietnia 1986 r., z którego wynikało uczestnictwo odwołującej w dostawie na zasadzie skupu wyrobów artystyczno-ludowych, tj. tkanin dekoracyjnych na rzecz tej spółdzielni. Ponadto w dokumencie tym stwierdzono ubezpieczenie wnioskodawczyni od dnia 1 stycznia 1985 r. zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1984 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego niektórych osób wykonujących działalność zarobkową w zakresie wytwórczości ludowej i artystycznej (Dz. U. nr 60 poz. 308) – k. 67.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że w sprawie będącej przedmiotem rozpoznania okoliczności faktyczne pozostawały poza sporem. W świetle stanowisk obu stron procesu, a w szczególności stanowiska organu rentowego, Sąd uznał, że bezsporne w sprawie było, iż J. S. w okresie od 19 lipca 1978 roku do 24 marca 1986 roku była członkiem Spółdzielni (...)

w B., która to spółdzielnia była zrzeszona w (...) Związku Spółdzielni (...) (potwierdziły to m.in. nie kwestionowane przez organ rentowy zaświadczenia- k. 67, 75, 88). W wymienionym okresie wnioskodawczyni wykonywała i sprzedawała na rzecz w/w spółdzielni wyroby artystyczne i dekoracyjne- wiązane tkaniny (gobeliny, lalki- k. 86).

Spór pomiędzy stronami postępowania dotyczył natomiast kwestii interpretacji przepisów prawa, a w szczególności art. 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Istotą zagadnienia przedstawionego do rozstrzygnięcia Sądowi było bowiem to, czy przytoczony wyżej okres, w którym wnioskodawczyni była członkiem spółdzielni, powinien zostać uznany za okres składkowy w rozumieniu art. 6 w/w ustawy, a w rezultacie czy miał on wpływ na ustalenie wartości kapitału początkowego oraz (co było szczególnie istotne dla ubezpieczonej), czy miał on wpływ na wysokość należnego jej świadczenia emerytalnego.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresem składkowym jest okres ubezpieczenia, natomiast w myśl art. 6 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okresy składkowe uważa się następujące przypadające przed dniem 15 listopada 1991 roku okresy, za które opłacona została składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne: okresy pozarolniczej działalności gospodarczej na obszarze Państwa Polskiego objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki (art. 6 ust. 2 pkt 14 lit. a) lub prowadzonej przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu, jeżeli prowadzenie działalności gospodarczej odpowiadało warunkom ubezpieczenia (art. 6 ust. 2 pkt 14 lit. b).

Treść przytoczonych przepisów prawa wskazuje w sposób nie budzący wątpliwości, że okresami składkowymi w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych są również okresy opłacania składek przez niepracownicze grupy zawodowe od momentu objęcia ich obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, a więc okresy podlegania ubezpieczeniu społecznemu osób, które prowadziły działalność na własny rachunek oraz innych osób niepozostających w stosunku pracy, w tym m.in. rzemieślników, artystów i twórców (zob. również Komentarz do art. 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Kamil Antonów, lex 2013).

W ocenie Sądu interpretacja przepisów w/w ustawy jedynie w oparciu o wykładnię językową i systemową nie jest jednak wystarczająca. W celu odkodowania pełnego i prawidłowego brzmienia analizowanych norm prawnych niezbędne jest również sięgnięcie do kontekstu historycznego dotyczącego omawianych rozwiązań prawnych tym bardziej, że w spornym okresie tj. od lipca 1978 roku do marca 1986 roku ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie istniała. W dniu 29 grudnia 1984 roku wydane zostało rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie ubezpieczenia społecznego niektórych osób wykonujących działalność zarobkową w zakresie wytwórczości ludowej i artystycznej, które weszło w życie z dniem 1 stycznia 1985 roku.

Wymienione wyżej rozporządzenie zostało wydane w związku z procesem poszerzania zakresu osobowego ubezpieczeń społecznych w Polsce. O ile w okresie międzywojennym poszerzenie tego zakresu następowało w stosunku do osób pozostających

w stosunku pracy, to w latach 70-tych i kolejnych latach XX wieku dotyczyło ono przede wszystkim osób pełniących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy, narażanych jednak na podobne ryzyka jak pracownicy. Przykładowo można wskazać na objęcie ubezpieczeniem społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, samodzielnych rzemieślników, nakładców, osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub zlecenia stale i odpłatnie. W sensie techniczno-legislacyjnym proces ten polegał na wydawaniu kolejnych ustaw, bądź też na „rozszerzaniu” danego ubezpieczenia społecznego na dalsze kategorie osób.

Omawiane rozporządzenie z 1984 roku mieści się w tym procesie poszerzania zakresu osobowego ubezpieczeń społecznych. Podstawą prawną rozporządzenia był art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U.

z 1983 r., Nr 31, poz. 147), zgodnie z którym Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia rozciągnąć przepisy ustawy na inne niż określone w art. 1 ust. 1 osoby prowadzące na własny rachunek działalność zarobkową poza rolnictwem, dostosowując te przepisy do odrębnych warunków prowadzenia tej działalności.

Zgodnie z treścią § 1 omawianego rozporządzenia obowiązkowe ubezpieczenie społeczne określone wymienioną ustawą rozciąga się na osoby wykonujące działalność zarobkową na własny rachunek w zakresie wytwórczości ludowej i artystycznej, jeżeli są członkami spółdzielni zrzeszonych w (...) Związku Spółdzielni (...) oraz sprzedają swoje wyroby na rzecz tych spółdzielni.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawało, że wnioskodawczyni należała do osób wymienionych w tym przepisie.

Z faktem objęcia ubezpieczeniem treść § 2 ust. 2 rozporządzenia wiąże zaliczenie do okresów ubezpieczenia okresów członkostwa w spółdzielni zrzeszonej w związku (...) z tytułu wykonywania działalności zarobkowej na własny rachunek w zakresie wytwórczości ludowej i artystycznej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, tj. 1 stycznia 1985 roku.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 marca 2001 roku (sygn. akt II UKN 266/00) w sposób niezwykle szczegółowo opisał tło wydarzeń historycznych, na którym doszło do wydania w/w rozporządzenia i podkreślił, że cele przedmiotowego rozporządzenia nie ograniczają się do rozciągnięcia ubezpieczenia społecznego na osoby do tego czasu

nie objęte ubezpieczeniem, ale obejmują również zaliczenie wcześniejszych okresów świadczenia tej samej rodzajowo pracy (usługi) do okresu ubezpieczenia.

W omawianym zakresie wskazać należy na pewnego rodzaju niekonsekwencję organu rentowego w interpretacji przepisów rozporządzenia z 1984 roku, skutkującą w rezultacie błędną wykładnią przepisów tego aktu prawnego. W pierwszej kolejności podkreślić należy, że w decyzji z dnia 10 października 2012 roku o ustaleniu wysokości kapitału początkowego organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonej okresu od 1 stycznia 1985 roku do 31 grudnia 1985 roku. W decyzji z dnia 21 lutego 2013 roku o ponownym ustaleniu kapitału początkowego okres ten został jednak uwzględniony przez organ rentowy, a w trakcie postępowania przed Sądem pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że okres ten został zaliczony z uwagi na fakt, iż w tym czasie wnioskodawczyni odprowadzała składki. Organ rentowy uwzględnił więc okres od 1 stycznia 1985 roku, tj. od wejścia w życie rozporządzenia z dnia 29 grudnia 1984 roku, całkowicie pomijając treść § 2 ust. 2 rozporządzenia. Skoro bowiem J. S. została objęta ubezpieczeniem na podstawie przepisów rozporządzenia (czego organ nie kwestionował zaliczając jej przecież do okresów składkowych cały 1985 rok), to zgodnie z przytoczonym przepisem do okresu ubezpieczenia musiał być również zaliczony okres członkostwa w spółdzielni z tytułu wykonywania działalności zarobkowej na własny rachunek w zakresie wytwórczości ludowej i artystycznej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia. Oczywistym jest przy tym, że za ten okres tj. za okres przed wejściem w życie rozporządzenia składki nie mogły być opłacane, brak było bowiem w tym zakresie jakiegokolwiek podstawy prawnej- wynika to z samej istoty wstecznej mocy przepisów rozporządzenia.

Sąd miał na uwadze, że w chwili wydawania zaskarżonych decyzji przez organ rentowy rozporządzenie z dnia 29 grudnia 1984 roku było już uchylone i nie stanowiło obowiązującego prawa, a w rezultacie zawarte w nim regulacje nie mogły stanowić podstawy rozstrzygnięć wobec ubezpieczonej. Niemniej jednak treść wymienionych w niniejszym uzasadnieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a w szczególności art. 6 ust. 2 pkt 14 lit. b (działalność gospodarcza prowadzona przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu, jeżeli prowadzenie działalności gospodarczej odpowiadało warunkom ubezpieczenia) nie pozostawia najmniejszych nawet wątpliwości, iż w wymienionym akcie prawnym (ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) ustawodawca recypował rozwiązania zawarte w rozporządzeniu z dnia 29 grudnia 1984 roku. Podkreślić przy tym należy, że ustawodawca odszedł od stosowanych uprzednio rozwiązań kazuistycznych

i w sposób ogólny wskazał szerokie kategorie osób i okresów, które uznawane są za okresy składkowe. Nie świadczy to jednak w żadnym wypadku o negowaniu założeń sformułowanych we wcześniejszych regulacjach prawnych i pozbawieniu ubezpieczonych określonych w nich uprawnień, a poziom gwarancji związanych z tymi uprawnieniami jest obecnie wyższy- z uwagi na sformułowanie ich na poziomie ustawowym, a nie jedynie

na poziomie rozporządzenia wydanego w oparciu o delegację ustawową. Ostatecznie podkreślić należy, że wykonywanie przez J. S. czynności przed dniem

1 stycznia 1985 roku, polegających na wykonywaniu działalności zarobkowej na własny rachunek w zakresie wytwórczości artystycznej, przy uwzględnieniu, że była ona członkiem spółdzielni zrzeszonej w (...) Związku Spółdzielni (...) powoduje, iż prowadzenie przez nią działalności gospodarczej przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu (1 stycznia 1985 roku) odpowiadało warunkom ubezpieczenia- działalność przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia była tożsama z działalnością prowadzoną już po objęciu ubezpieczeniem. Należy również podkreślić, że czynności wykonywane przez ubezpieczoną przed 1 stycznia 1985 roku niczym nie różniły się od działalności w okresie od 1 stycznia 1985 roku do 31 grudnia 1985 roku, które sprowadzały się do wytwarzania przedmiotów artystycznych (gobelinów, tkanin) sprzedawanych następnie spółdzielni. W związku z powyższym niezaliczenie tego okresu w wydanych przez organ rentowy decyzjach nie znajdowało żadnego uzasadnienia.

W ocenie Sądu szczegółowego uzasadnienia wymagają rozstrzygnięcia zawarte

|w punktach I-III wyroku, a dotyczące modyfikacji okresu spornego, który początkowo wskazany został jako okres od 18 lipca 1978 roku do 24 marca 1986 roku. W związku z tym, że w niniejszej sprawie odwołania dotyczyły czterech decyzji organu rentowego, w tym decyzji zmieniających uprzednio wydane i zaskarżone odwołania rozstrzygnięcia, jak również z uwagi na zmianę stanowiska procesowego strony odwołującej oraz okoliczności wynikające z akt organu rentowego, Sąd poczynił odpowiednich przekształceń w/w zakresie.

Okres od 19 lipca 1978 roku do 31 grudnia 1978 roku nie został przez Sąd zaliczony na poczet okresów składkowych uwzględnianych przy ustalaniu wartości kapitału początkowego. W okresie tym ubezpieczona niewątpliwie prowadziła już pozarolniczą działalność gospodarczą i była członkiem spółdzielni (...) w B. (k. 67, 75). Jak wynika jednak z karty przebiegu zatrudnienia zawartej w aktach organu rentowego, J. S. w okresie tym podlegała ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu. W związku z tym, że do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy zaliczył ten okres podlegania ubezpieczeniom z innego tytułu, brak było podstaw do zmiany decyzji w tym zakresie.

Odnośnie zaliczenia okresu od 1 stycznia 1985 roku do 31 grudnia 1985 roku Sąd umorzył postępowanie. Jak wspomniano już w niniejszym uzasadnieniu, pierwszą decyzją

z dnia 10 października 2012 roku organ rentowy nie zaliczył tego okresu do ustalenia wysokości kapitału początkowego, jednakże decyzją z dnia 21 lutego 2013 roku okres ten został zaliczony jako okres składkowy mający znaczenie przy ustalaniu wartości kapitału początkowego. Zgodnie natomiast z art. 477¹³ kpc zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. W związku z zaistnieniem tego rodzaju sytuacji w niniejszej sprawie, przytoczony przepis stał się podstawą umorzenia postępowania w w/w zakresie.

Umorzenie postępowania w części dotyczącej zaliczenia do ustalenia wartości kapitału początkowego okresu od 1 stycznia 1986 roku do 24 marca 1986 roku nastąpiło na podstawie art. 355 kpc, w związku z cofnięciem w tym zakresie wniosku (odwołania) przez pełnomocnika ubezpieczonej (k. 85-86). Z uwagi na powyższe wydanie rozstrzygnięcia merytorycznego w tym zakresie stało się zbędne. Jednocześnie nie wystąpiły przesłanki, o których mowa w art. 469 kpc, które cofnięcie to czyniłyby niedopuszczalnym. Pełnomocnik wnioskodawczyni oświadczył bowiem, że w tym okresie odwołująca się nie opłacała już składek i powyższa okoliczność była podstawą cofnięcia odwołania w tym zakresie.

W związku z tym, że decyzje z dnia 4 stycznia 2013 roku oraz 25 lutego 2013 roku w zakresie wysokości należnego ubezpieczonej świadczenia były decyzjami pochodnymi od decyzji dotyczących ustalenia wartości kapitału początkowego, Sąd zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że oprócz zmiany w wysokości emerytury związanej

z przeliczeniem wysokości kapitału początkowego na podstawie decyzji z dnia 21 lutego 2013 roku, do wysokości zwaloryzowanego kapitału początkowego przyjął jako okres składkowy okres podlegania przez J. S. ubezpieczeniu społecznemu w okresie od 1 stycznia 1979 roku do 31 grudnia 1984 roku- co było koniecznym następstwem rozstrzygnięcia poczynionego w punkcie I wyroku.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 99 kpc w zw. z § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 490).